

PER SKEDINGER

Sjöstrand vilseleder om forskningsresultat som tyder på stor undanträngning*

Jag skall här kommentera den del av Karl Martin Sjöstrands inlägg i detta nummer av *Ekonomisk Debatt* (Sjöstrand [1996]) som berör min artikel "Employment Policies and Displacement in the Youth Labour Market", vilken publicerats i *Swedish Economic Policy Review* (Skedinger [1995]). Sjöstrand har bla använt mina data för att på egen hand analysera i vilken grad sysselsättningskapande åtgärder för ungdomar tränger undan reguljär sysselsättning. Jag ser mycket positivt på sådana försök till "replikationsstudier". Det är av väsentligt intresse att hållbarheten i empiriska forskningsresultat prövas av utomstående, särskilt i den mån resultaten kan tänkas ligga till grund för viktiga ekonomisk-politiska beslut och då det inte finns så mycket av tidigare forskning på området. Även om flera vetenskapliga tidskrifter numera aktivt uppmuntrar publicering av replikationsstudier, är de ännu relativt sällsynta.

De resultat jag erhöll tyder på att de sysselsättningskapande åtgärderna har stora undanträngningseffekter. Sjöstrand ifrågasätter dock dessa resultat. För det första hävdar han att mitt nödvändiga antagande om att plötsliga ökning eller minskningar (sk innovationer) i sysselsättningen inte påverkar åtgärderna i samma kvartal inte är hållbart. Han me-

nar också att resultaten inte är robusta när förändringar görs i modellspecifikationen eller när olika tidsperioder analyseras. Slutligen presenteras resultat som inte visar på någon undanträngning och Sjöstrand påstår att denna "alternativa" modell är mycket rimligare än den som återfinns i min artikel.

Alla dessa påståenden från Sjöstrand kan tillbakavisas. Jag har empiriskt stöd för mitt antagande om hur AMS reagerar på innovationer i sysselsättningen, medan Sjöstrand inte ger några belegg för sin ståndpunkt. Dessutom är den bild han försöker måla upp beträffande resultatens känslighet för olika modellspecifikationer helt missvisande, vilket tydligt framgår av den systematiska genomgång jag gjort av alla hans ändringsförslag. Jag redogör också för andra viktiga resultat som tyder på stor undanträngning och som inte ens nämns av Sjöstrand. Dessa återfinns i en replikationsstudie som redan gjorts av Bertil Holmlund och i en aldrig publicerad promemoria författad av Sjöstrand själv. (Se Holmlund [1995], där en i allt väsentligt positiv bedömning görs av min artikel, respektive Sjöstrand [1995].)

Sjöstrand tycks inte heller ha ägnat särskilt många tankar åt rimligheten i sin alternativa modell. En närmare analys visar nämligen att den bygger på en tvivelaktig metodik och att resultaten inte kan betraktas som trovärdiga, oavsett vilken uppfattning man kan råka ha om undanträngningseffekternas storlek.

Om Sjöstrand haft seriösa avsikter med

Fil dr PER SKEDINGER är verksam vid Industriens Utredningsinstitut, Stockholm. Han har i sin forskning främst ägnat sig åt arbetsmarknadsfrågor.

* Jag har fått värdefulla synpunkter från Stefan Fölster och Henry Ohlsson.

sin replikationsstudie borde han naturligtvis själv ha gjort en sammanställning av de olika resultaten, men det är inte svårt att föreställa sig varför så inte skett. Sammanställningen stör nämligen hans teser om att mina resultat inte är robusta. Dessutom åskådliggör den Sjöstrands dubiösa skattningstrategi på ett tydligt sätt.

Är VAR-modeller olämpliga vid analyser av undanträngningseffekter?

Sjöstrands kritik kan tolkas som att vektor-autoregressiva modeller (VAR) inte alls borde användas när man studerar undanträngningseffekter av sysselsättningskapande åtgärder. Dessa modeller har dock rönt sin stora popularitet just därför att de underlättar lösningen av "hönan-och-ägget"-problemet med ett minimum av antaganden. Alternativet är att göra instrumentvariabel-skattningar (IV), vilket i praktiken kompliceras avsevärt av svårigheten att hitta lämpliga instrument. Dessa variabler måste nämligen uppfylla kravet att de påverkar åtgärdsinsatserna, men inte sysselsättningen. Calmfors & Skedinger [1995] är ett exempel på en studie där IV-metoden använts. Den studien påvisar också stora undanträngningseffekter av beredskapsarbeten, vilket antyder att det inte är metodvalet i sig som bestämmer vilka resultat som erhålls. Genom sina uppenbara fördelar bör dock VAR-analyserna betraktas som ett viktigt komplement till andra utvärderingsmetoder.

Det är självfallet viktigt att rimligheten i de antaganden som ligger till grund för VAR-modellerna diskuteras, eftersom det är avgörande för resultatens tillförlitlighet. I min analys, som är baserad på data för perioden 1971:3–91:4, har jag antagit att innovationer i sysselsättningen inte leder till att AMS ändrar insatserna av sysselsättningskapande åtgärder i samma kvartal.¹

Under undersökningsperioden har anslagen för beredskapsarbeten varit utfor-

made som sk reservationsanslag. Denna anslagstyp innebär att AMS haft en fast budgetram att hålla sig till, vilken sedan fördelats över länen. För att finansiera åtgärder som föranletts av oförutsedda ökningarna i antalet arbetslösa har därför extraanslag behövts. Enligt en studie av Ohlsson [1993] tar det tre månader innan förändringar i sysselsättningen resulterar i extraanslag.

Sjöstrand tar uppenbarligen lätt på dessa resultat. Han hävdar i stället att arbetsförmedlarna har stor självständighet att möta oförutsedda händelser med ytterligare insatser. Argumentationen är dock inte underbyggd med någon empiri. Vidare kan man notera att ökningarna av åtgärder ofta är förbundna med introduktion av en helt ny åtgärd (tex ungdomslag eller ungdomspraktik). Det är omöjligt att föreställa sig att den individuella arbetsförmedlaren skulle ha någon diskretion i detta avseende. Först när åtgärden beslutats av politikerna kan arbetsförmedlaren placera den arbetssökande.

Det finns även andra underligheter i Sjöstrands diskussion av VAR-modellerna. En fördel med dessa modeller är att de kan estimeras med minstakvadrat-metoden (OLS), vilket förenklar analysen. Sjöstrand skriver emellertid att VAR-modeller ofta ger "en låg precision i skattningarna" och att detta beror på att "man i allmänhet låter samtliga variabler ingå i samtliga ekvationer" (fotnot 7). Han förefaller okunnig om att systemekvationsmetoder, tex SUR (*seemingly unrelated regressions*), ger mer effektiva estimat än OLS om inte alla variabler inkluderas (och slumptermerna i de olika ekvationerna är korrelerade under samma tidsperiod).

¹ Exakt samma antagande som jag själv gjort förekommer dessutom i en tidigare EFA-studie om arbetsmarknadspolitikens effekter (Ohlsson [1993]). Den gången kom inte AMS med några invändningar.

Är mina resultat inte robusta?

Sjöstrand refererar till "Skedinger-effekten" när han kommenterar resultaten i den modell där en stor undanträngning kan påvisas. Redan detta ordval är suspekt. En mer rättvisande benämning vore "Skedinger-Holmlund-Sjöstrand-effekten", om man med detta avser personer som funnit stora undanträngningseffekter i datamaterialet. Den replikationsstudie som redan utförts av Bertil Holmlund nämns som sagt inte av Sjöstrand. Ännu besynnerligare är att han inte heller redovisar *egna* resultat som tyder på stor undanträngning. Att Sjöstrand på detta sätt underlåter att nämna *egna* resultat som både baseras på en rimlig modell och som tyder på stor undanträngning finner jag ytterst anmärkningsvärt.

Det är tydligt att Sjöstrand inte vill diskutera den helhetsbild som de samlade forskningsresultaten ger. Eftersom helhetsbilden är nödvändig om man skall kunna bedöma hur robusta resultaten är har jag därför i *Tabell 1* låtit sammanställa alla de undanträngningseffekter som hittills redovisats av ovannämnda författare. Av tabellen framgår också de resultat som erhålls då Sjöstrands alla ändringsförslag tillämpas på de olika modellerna.

För varje modell i tabellen anges vilka variabler som är endogena respektive exogena. Två variabler, sysselsättningen och åtgärderna, är endogena i samtliga specifikationer, inklusive min egen. I två specifikationer är emellertid även den aggregerade arbetslösheten (Holmlunds första variant) och ungdomsarbetslösheten (Sjöstrands alternativa modell i sista kolumnen) endogent bestämda. I min modell användes den aggregerade arbetslösheten som exogen kontroll för konjunkturläget. Även när det införs konjunkturvariabler som kan anses mer exogena än den aggregerade arbetslösheten, t.ex. antalet varsel om uppsägningar eller KIs konjunkturbarometer, är det uppenbart att undanträngningen är mycket stor.

De resultat som tidigare publicerats av mig respektive Holmlund benämns "SEPR" i tabellen. Undanträngningseffekten är mellan $-0,4$ och $-1,2$ beroende på specifikation. Med den "reviderade" modellen avses de resultat som erhålls då bortfallet av antalet platser i ungdomslag 1984:1 och 1984:2 korrigeras och då ett tillräckligt stort antal laggar läggs på för att säkerställa frånvaro av seriekorrelation i residualerna. Jag håller med Sjöstrand om att dessa revideringar bör göras, men det framgår tydligt att resultaten inte påverkas särskilt mycket. I samma tabellrad redovisas även resultaten enligt de grundmodeller utan dummyvariabler som Sjöstrand specificerat i sin opublicerade promemoria (näst sista kolumnen) samt i detta nummer av *Ekonomisk Debatt* (sista kolumnen). I den förstnämnda specifikationen är undanträngningen relativt hög, medan den är mindre i den andra.

I de återstående tabellraderna har jag för de reviderade modellerna successivt lagt på de dummyvariabler som enligt Sjöstrand bör inkluderas. "Dum I" avser modellen med en dummy för AKUs mätvecka i förhållande till skolavslutningen. Resultaten är tämligen robusta även med avseende på denna förändring. Undanträngningseffekterna är fortfarande stora.

När säsongsdummyvariabler för 1977–83 (Dum II), en dummyvariabel för neddragningen av beredskapsarbeten 1979, 1982 och 1983 (Dum III) samt laggar av vissa dummyvariabler läggs på (Dum IV) märks dock förändringar i vissa resultat. I två specifikationer är nu undanträngningen inte signifikant skild från noll, medan den fortfarande är det i övriga fyra specifikationer. I de senare är undanträngningseffekten mellan $-0,6$ och $-0,9$. Den specifikation som Sjöstrand valt att redovisa uppvisar en koefficient på endast $-0,2$ och denna är inte signifikant. Helhetsintrycket är att mina resultat är påfallande robusta när förändringar görs i specifikationen, tvärt emot vad Sjöstrand försöker göra gällande.

Tabell 1 Estimerade undanträngningseffekter vid olika specifikationer av VAR-modeller

Modell	Skedinger		Holmlund				Sjöstrand					
	End: AMP N	Ex: UTOT	End: AMP N UTOT	Ex:	End: AMP N	Ex:	End: AMP N	Ex: VARS	End: AMP N	Ex: KI VARS	End: AMP N U	Ex: KI
SEPR	-1,15 (4,45)		-0,42 (1,52)		-1,13 (3,77)			-0,74 (2,62)				
Reviderad	-1,02 (3,70)		-0,58 (1,91)		-1,06 (3,44)			-1,11 (3,58)		-0,66 (2,69)		-0,29 (1,25)
Dum I	-1,05 (4,06)		-0,45 (1,63)		-1,08 (3,79)			-1,12 (3,82)		-0,58 (2,71)		-0,38 (1,94)
Dum II	-0,90 (2,78)		-0,38 (1,05)		-1,05 (2,93)			-1,14 (3,44)		-0,64 (2,38)		-0,14 (0,56)
Dum III	-0,83 (2,38)		-0,13 (0,34)		-1,16 (3,08)			-1,07 (3,08)		-0,67 (2,34)		-0,08 (0,26)
Dum IV	-0,64 (2,09)		-0,13 (0,34)		-0,87 (2,45)			-0,82 (2,72)		-0,56 (1,99)		-0,19 (0,61)

Noter:

End = Endogena variabler, Ex = exogena variabler (exkl dummyvariabler).

AMP = antalet ungdomar i sysselsättningskapande åtgärder, N = antalet ungdomar i reguljär sysselsättning, UTOT = Aggregerad arbetslöshet i procent av arbetskraften, VARS = Antalet varsel om uppsägningar, under innevarande period hos Holmlund och laggad två perioder hos Sjöstrand, KI = KIs konjunkturbarometer laggad två perioder, U = antalet arbetslösa ungdomar.

SEPR = Resultat publicerade i *Swedish Economic Policy Review*, vol 2, nr 1, 1995. De endogena variablerna ingår med fyra laggar.

Reviderad = De endogena variablerna ingår med åtta laggar, utom i sista kolumnen (fyra laggar). Observationerna för 1984:1 och 1984:2 har korrigerats så att antalet personer i ungdomslag inkluderats.

Dum I = Reviderad modell samt dummyvariabel som antar 0, 1 eller 2 efter antalet matveckor i juni som inföll efter skolavslutningen.

Dum II = Dum I samt säsongsdummyvariabel för perioden 1977–83.

Dum III = Dum II samt dummyvariabel för neddragningen av beredskapsarbeten i juli åren 1979, 1982 och 1983.

Dum IV = Dum III samt de adderade dummyvariablerna i I och III laggade en period.

I Skedingers och Holmlunds data har halva antalet personer i ungdomslag adderats till AMP, medan hela antalet adderats i Sjöstrands data. Skattningsperioden är 1971:3–91:4 i sista kolumnen och i SEPR-specifikationerna, utom där VARS förekommer (1975:1–91:4). För övriga specifikationer är skattningsperioden 1972:3–91:4, utom där VARS förekommer (1976:1–91:4 hos Holmlund och 1976:3–91:4 hos Sjöstrand). Säsongsdummyvariabler ingår i alla specifikationer. Absoluta *t*-värden inom parentes.

Är Sjöstrands alternativa modell rimlig?

Sjöstrand hävdar att AMS insatser av åtgärder inte styrs av (tidigare) nivåer på sysselsättningen. Han inför därför ungdomsarbetslösheten som ytterligare en endogen variabel i sin analys. Den närmare motiveringen för detta är att sysselsättningen "störs" av bla demografiska förändringar, medan detta (underförstått) *inte* skulle gälla för arbetslösheten. Detta är rent nonsens. Om Sjöstrand konsulterat den vetenskapliga litteraturen på området hade han funnit klara belägg för att befolkningsförändringar påverkar arbetslösheten bland ungdomar (tex Freeman & Wise [1982], Norén [1993] och Skedinger [1995]).

Vidare är Sjöstrands påståenden om att det i min modell inte skulle finnas någon koppling mellan sysselsättningen (eller den aggregerade arbetslösheten) och åtgärderna grovt vilseledande. Sysselsättningen i föregående period har i själva verket en klart signifikant effekt i åtgärds-ekvationen. Sjöstrand verkar inte heller ha förstått att enskilda variabler i en VAR-modell kan påverka en beroende variabel också via andra variabler i systemet, varför värdena på enskilda koefficienter inte säger särskilt mycket om hur hela modellen fungerar.

Sjöstrands förfarande då han infört dummyvariablerna Dum II–IV måste betraktas som oacceptabelt ur vetenskaplig synvinkel. Trots att de uppenbarligen påverkar resultaten i hans modell har han inte motiverat variablerna på ett tillfredsställande sätt. Sjöstrand tycks tro att ett högt förklaringsvärde räcker som motivering (fotnot 10), vilket naturligtvis är orimligt eftersom konsekvensen i så fall skulle bli att man lade en dummyvariabel på varenda observation. Valet av dummyvariabler måste vara grundat på en föreställning om att det finns faktorer som påverkar de beroende variablerna på ett systematiskt sätt, men som *inte* fångas upp av de oberoende variablerna. (Ett vanligt

exempel är säsongsdummies, vilka även ingår i specifikationerna i *Tabell 1*.)

Det är knappast förvånande att en stor del av undanträngningseffekten elimineras om man lägger på dummyvariablerna Dum II för en period där man kan anta att undanträngningen varit särskilt stor (1977–83). Förklaringen till Dum III, dvs att den avser att kontrollera för neddragningen av beredsskapsarbetena, är besynnerlig eftersom detta borde märkas i data. Att sedan vissa dummyvariabler laggats (Dum IV) gör inte frågetecknen färre. Den mest troliga förklaringen till att Sjöstrand infört Dum II–IV är att han, efter långvarigt specifikationssökande, funnit att dessa måste läggas på för att undanträngningseffekten skall bli "tillräckligt" liten. De resultat Sjöstrand valt att redovisa, men *inte* hans övriga resultat, överensstämmer som genom en märklig slump med de åsikter om undanträngningseffekternas storlek som AMS-chefen Göte Bernhardsson tidigare framfört (se tex Bernhardsson [1995]).²

Det finns ytterligare skäl att betrakta Sjöstrands alternativa modell med stor skepsis. Av hans Figur 5 framgår det anpassningsmönster för sysselsättningen över tiden, efter en plötslig ökning av de sysselsättningsskapande åtgärderna, som hans modell prognosticerar. Som synes *ökar* den reguljära sysselsättningen mycket snart och *kvarstår* dessutom på en mycket hög (och oftast signifikant) nivå kvartal efter kvartal under hela den tvååriga period som studerats. Jag tror inte att någon, inklusive Sjöstrand, tror att sysselsättningskapande åtgärder verkligen fungerar på detta extremt gynnsamma sätt. En predikterad anpassning är självfallet mer trovärdig om effekten klingar av efter någon tid. Detta är precis vad som händer efter tre kvartal i den mo-

² Se Fölster & Skedinger [1995] för en utförlig kritik av Bernhardssons skrivelser i dagspressen.

Tabell 2 Undanträngningseffekter under olika tidsperioder. Modell: Dum I

Tidsperiod	Skedinger		Holmlund		Sjöstrand	
	End: AMP N	Ex: UTOT	End: AMP N	Ex:	End: AMP N U	Ex: KI
1971/72-79	-0,98 (3,60)		-1,02 (4,59)		-0,36 (1,57)	
1980-91	-1,08 (3,59)		-1,33 (3,33)		-0,20 (0,90)	

Not: Se Tabell 1.

dell jag presenterat i *SEPR* (se min Figur 6 där). Det är märkligt att Sjöstrand inte kommenterar det egendomliga anpassningsmönster hans egen modell genererar.³

Problemen i Sjöstrands alternativa modell kan dock åtgärdas. Om man utesluter sysselsättningen helt och hållet och kör om modellen (enligt specifikationen Dum I) med bara åtgärder och arbetslöshet som endogena variabler får man ett anpassningsmönster som ser betydligt mer plausibelt ut. När åtgärderna ökar med en procentenhet av arbetskraften så minskar arbetslösheten med bara en halv procentenhet i samma period (t -värde 5,70), vilket antyder stor undanträngning. Effekten är nära noll redan efter tre kvartal. (Varianten Dum IV ger liknande resultat.) Storleken på den omedelbara undanträngningseffekten är dessutom jämförbar med den som Ohlsson [1993] erhållit på data över alla åldersgrupper.

Var undanträngningen obetydlig under 1980-talet?

Sjöstrand gör ett stort nummer av att det går att upptäcka en skillnad i de estimate undanträngningseffekterna under 1970- och 1980-talen. Det är dock inte särskilt meningsfullt att studera skillnader mellan olika tidsperioder i mitt datamaterial. Antalet observationer reduceras då

avsevärt, från ungefär 80 till hälften, vilket leder till mer skakiga skattningar särskilt i de fall då många parametrar inkluderas. Även om man kan konstatera skillnader i koefficientvärdena, så är det således inte säkert att skillnaderna blir signifikanta.

I Tabell 2 presenteras resultat för de specifikationer i Tabell 1 där antalet observationer tillåter en uppdelning i två tidsperioder. Modellen Dum I har använts, eftersom modellerna med fler dummyvariabler knappast kan anses tillfredsställande av de skäl som ovan angivits. I både min och Holmlunds modeller är undanträngningen *större* under 1980-talet än under den tidigare perioden. Skillnaderna är dock knappast signifikanta. Sjöstrands modell, vilken enligt min mening är betydligt mer tveksam, uppvisar dock ingen signifikant undanträngningseffekt under någon av perioderna. Uppenbarligen kan man inte utifrån Tabell 2 dra någon entydig slutsats om att statistiskt säkerställda skillnader föreligger mellan de två tidsperioderna.

³ Det kan noteras att också Holmlunds modell med tre endogena variabler ger upphov till anpassningsmönster som är diskutabla.

Slutord

De flesta resultat som presenterats i denna artikel indikerar att sysselsättningsökande åtgärder för ungdomar leder till att många reguljära jobb försvinner. Undanträngningen äger huvudsakligen rum under samma kvartal, varför den inte kan tillskrivas lönebildningen.⁴

Ungdomsåtgärderna har under undersökningsperioden till största delen återfunnits inom den offentliga sektorn. Det finns visserligen andra resultat som tyder på att undanträngningen inom denna sektor inte har varit stor, tex en studie av Forslund & Krueger [1995] som i huvudsak avsåg arbetskraft äldre än 24 år. Men eftersom ungdomsåtgärderna varit av så speciell karaktär bör man enligt min mening inte fästa alltför stor vikt vid resultat som avser andra typer av åtgärder. Effekterna kan mycket väl vara helt annorlunda, vilket resultat från andra länder tyder på (se tex Lalonde [1992]). Emellertid finns en tidigare svensk studie av ungdomsåtgärder inom offentlig sektor som också visar på stor undanträngning (Wadensjö [1987]). Av lätt insedda skäl undviker AMS att hänvisa till den studien när man kritiserar mina resultat.

När kan resultaten i en ekonometrisk studie anses vederlagda? Räcker det att man lyckas hitta en enstaka specifikation som ger annorlunda resultat? Nej, i så fall skulle knappast en enda publicerad ekonometrisk studie passera nålsögat. Naturligtvis måste en kritisk granskare på ett övertygande sätt förklara varför den alternativa specifikationen är rimlig och vederbörlig hänsyn måste också tas till den helhetsbild som resultaten förmedlar.

Inget av detta har Sjöstrand gjort när han ifrågasatt mina resultat. Det allra mest betänkliga med Karl Martin Sjöstrands arbetsmetoder från forsknings-etisk synpunkt är dock att han medvetet sållat bort egna resultat som pekar på problem med de sysselsättningsökande åtgärderna.

Referenser

- Bernhardsson, G, [1995], "Forskning och falsifikation", *Arbetet Nyheterna*, 5 oktober 1995.
- Calmfors, L & Skedinger, P, [1995], "Does Active Labour-Market Policy Increase Employment? Theoretical Considerations and Some Empirical Evidence from Sweden", *Oxford Review of Economic Policy*, vol 11, s91-109.
- Forslund, A & Krueger, A B, [1995], "An Evaluation of the Swedish Active Labor Market Policy - New and Received Wisdom", SNS Occasional Papers, No 65.
- Freeman, R B & Wise, D A (red), [1982], *The Youth Labor Market Problem: Its Nature, Causes, and Consequences*, University of Chicago Press, Chicago och London.
- Fölster, S & Skedinger, P, [1995], "Självrensning hos Ams", *Dagens Nyheter*, 17 november 1995.
- Holmlund, B, [1995], "Comment on Per Skedinger: Employment Policies and Displacement in the Youth Labour Market", *Swedish Economic Policy Review*, vol 2, s173-179.
- Lalonde, R, [1992], "The Earnings Impact of US Employment and Training Programs", stencil, University of Chicago.
- Norén, R, [1993], "Do We Have a Demographically Induced Unemployment of the

⁴ Sjöstrand påstår felaktigt att jag på en presskonferens skulle ha sagt att den undanträngning som kan konstateras i min studie beror på lönebildningen. På presskonferensen bemötte jag den ogrundade metodkritik som Göte Bernhardsson riktat mot min studie. Enligt Bernhardsson har jag begått ett metodfel när jag beräknat undanträngningen för hela arbetsmarknaden, eftersom åtgärderna under undersökningsperioden till största delen återfinns i den offentliga sektorn. Jag förklarade då att hela arbetsmarknaden måste studeras, enligt vedertagen metod bland forskarna, om man skall kunna fånga upp eventuella undanträngningseffekter via lönebildningen. Detta innebär givetvis *inte* att den effekt som sedan estimeras nödvändigtvis måste tolkas som ett resultat av lönebildningen. Att undanträngningen i min studie skulle bero på lönebildningen har jag heller aldrig hävdad, vare sig muntligt eller i min rapport.

- Youth?", Umeå Economic Studies, No 309.
- Ohlsson, H, [1993], "Sysselsättningsskapande åtgärder som stabiliseringspolitiskt medel", i SOU 1993:94, *Politik mot arbetslöshet. Betänkande av expertgruppen för arbetsmarknadspolitiska utvärderingsstudier (EFA)*, Arbetsmarknadsdepartementet, Stockholm.
- Sjöstrand, K M, [1995], "Några ord om Per Skedingers undanträngningseffekter", opublicerad promemoria, Utredningsenheten vid AMS.
- Sjöstrand, K M [1996], "Hastverk om arbetsmarknadspolitiska åtgärder", *Ekonomisk Debatt*, årg 24, nr 1, s 39-51.
- Skedinger, P, [1995], "Employment Policies and Displacement in the Youth Labour Market", *Swedish Economic Policy Review*, vol 2, s 135-171.
- Wadensjö, E, [1987], "The Youth Labour Market in Sweden - Changes in the 1980s", *Economia e Lavoro*, vol 21.